

การเสริมสร้างวินัย คุณธรรม
จริยธรรม และการป้องกันการทุจริต
ให้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่และ
ประชาชน

สำนักปลัด งานกฎหมายและคดี

๑. กฎหมายใหม่

ด้วยพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดรถในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. การบังคับใช้

- ใช้บังคับกับ กทม. เมืองพัทยา เทศบาลนคร เทศบาลเมือง แต่ไม่รวมถึง อบจ.
- เทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในกฎกระทรวง อย่างน้อยต้องคำนึงถึงความหนาแน่นในการจราจร รายได้และขีดความสามารถ โดยรายงานว่ามีความพร้อมให้กระทรวงมหาดไทย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒. มีอำนาจตราข้อบัญญัติ ดังนี้

- กำหนดประเภทของรถและจัดให้มีที่จอดรถในทางหลวงหรือในที่สาธารณะ
- กำหนดระเบียบการจอดรถในที่จอดรถ
- กำหนดระยะเวลาจอดรถ ระยะเวลาที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม อัตราค่าธรรมเนียม วิธีการเรียกเก็บ

และการยกเว้นค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ อัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓. ทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงชนบท หรือทางหลวงท้องถิ่นของอบจ. ผ่านในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ หรืออบจ. ที่มีหน้าที่ดูแลรักษาจะมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บค่าธรรมเนียมในการจอดรถก็ได้

๔. พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้แก่

- ผู้บริหารท้องถิ่นและรองผู้บริหารท้องถิ่น
- พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่อื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งอำนาจหน้าที่

- ควบคุมการจอดรถให้เป็นไปตามระเบียบการจอดรถ
- เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจอดรถในที่จอดรถ
- สั่งให้ผู้จอดรถในที่ห้ามจอดรถเคลื่อนย้ายรถออกไป ถ้าไม่พบผู้ขับซึ่งจะใช้เครื่องมือบังคับก็ได้

โดยมีอำนาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายรถ ค่าเคลื่อนย้ายกรณีมีการเคลื่อนย้าย ค่าดูแลรักษา ทั้งนี้ผู้บริหารท้องถิ่นและรองผู้บริหารท้องถิ่น มีอำนาจว่ากล่าวตักเตือนหรือเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายจราจรทางบก

๕. ค่าธรรมเนียมที่จอดรถ

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้เอกชนทำหน้าที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจอดรถแทนก็ได้
- เงินค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย ค่าดูแลรักษา และค่าปรับให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ถ้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ปรับ เงินค่าปรับให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

๖. การฝ่าฝืนข้อบัญญัติ

- เสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติ ไม่เกินหนึ่งพันบาท
- หากไม่ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษ เสียดอกเบี้ยร้อยละสิบห้าต่อปี
- มีสิทธิยึดหน่วงรถ

๒. ข้อหาหรือคำพิพากษาที่น่าสนใจ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๑๑๔๓/๒๕๖๑

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้แต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง จำนวน ๒ โครงการ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ได้ตรวจสอบงานทั้งสองโครงการพบว่า งานทั้งสองโครงการไม่เป็นไปตามรูปแบบและข้อกำหนดในสัญญา โดยสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ กำหนดปริมาตรถมดินลูกรังถนนทางเข้าโนนหนองเลิง ไม่น้อยกว่า ๑,๑๐๐ ลูกบาศก์เมตร และสัญญาจ้างเลขที่ ๑๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๕ กำหนดปริมาตรถมดินลูกรังถนนทางเข้าโนนหนองเลิง ไม่น้อยกว่า ๔,๕๕๐ ลูกบาศก์เมตร รวมสองสัญญาเป็นปริมาตรถมดินลูกรังไม่น้อยกว่า ๕,๖๕๐ ลูกบาศก์เมตร แต่ในการก่อสร้างจริงมีการถมดินลูกรังรวมกันสองสัญญาเพียง ๗๙๗.๖๗ ลูกบาศก์เมตร น้อยกว่าที่กำหนดในสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้ควบคุมงานและกรรมการตรวจการจ้าง มีหน้าที่ควบคุมงานและตรวจการจ้างตามระเบียบพัสดุฯ แต่ผู้ควบคุมงานกลับสั่งให้ผู้รับจ้างเปลี่ยนแปลงวัสดุก่อสร้างพื้นถนนชั้นล่างจากลูกรังเป็นดินถมบดอัด แล้วใช้ลูกรังบดอัดทับหน้าผิวจราจรหนาประมาณ ๒๐ เซนติเมตร โดยพลการ ทำให้ปริมาตรลูกรังที่ใช้ในการก่อสร้างถนนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในสองสัญญารวมกัน ๔,๘๕๒.๓๓ ลูกบาศก์เมตร เป็นเหตุให้เทศบาลตำบลดอนหญ้านางเสียหาย เป็นเงิน ๑๙๐,๒๙๐.๓๓ บาท การกระทำของผู้ควบคุมงานเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ที่ควบคุมงานก่อสร้างไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายแก่เทศบาล จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนความเสียหาย ส่วนกรรมการตรวจการจ้างและผู้ฟ้องคดี มีหน้าที่ตรวจการจ้างตามระเบียบ แต่กลับปฏิบัติหน้าที่เพียงทำการวัดเฉพาะความกว้าง ความยาวและความสูงของถนนเท่านั้น โดยไม่ได้ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงานให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์ ถือได้ว่าเป็นการประมาทเลินเล่อ แต่ไม่ถึงขั้นประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่เพราะผู้ควบคุมงานได้ปกปิดซ่อนเร้นสั่งให้ผู้รับจ้างเปลี่ยนแปลงวัสดุก่อสร้างโดยพลการเพียงคนเดียว โดยไม่แจ้งให้กรรมการตรวจการจ้างคนอื่นได้ทราบ กรรมการตรวจการจ้างและผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ต่อมากรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงานให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์ และตรวจรับงานให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา แม้ผู้ควบคุมงานได้ปกปิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื่องงาน แต่หากกรรมการตรวจการจ้างได้ทำการ

ตรวจสอบรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน ก็จะทราบว่า ในส่วนของงานถมลูกรังไม่เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา นอกจากนี้ในการ ตรวจรับงานก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจสอบผลงานก่อสร้างภายหลังจากที่ผู้รับจ้างส่งมอบงานถนนแล้วเสร็จ โดยตรวจสอบเพียงลักษณะภายนอกของถนน และวัดเฉพาะความกว้าง ความยาวและความสูง และผู้ฟ้องคดี ยังให้การว่าไปตรวจสอบผลงานก่อสร้างเพียงสัญญาเดียว ถือได้ว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างละเอียดไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุฯ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ เทศบาลได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๑๙๐,๒๙๐.๓๓ บาท จึงให้คณะกรรมการตรวจการจ้างรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายเสียหายในอัตราร้อยละ ๔๐ ของค่าเสียหาย โดยให้รับผิดชอบเป็นจำนวนเท่าๆกัน คิดเป็นเงินคนละ ๒๕,๓๗๒.๐๔ บาท เทศบาลจึงมีคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความรับผิดชอบทางละเมิดตามความเห็นของ กรรมการบัญชีกลาง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ควบคุมงานได้สั่งผู้รับจ้างแก้ไข งานโดยพลการโดยไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งให้มาตรวจงานจ้างเพียงฉบับเดียว อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับสำเนาสัญญาจ้างและแบบแปลนของสัญญา จึงไม่ทราบรายละเอียดของโครงการ ผู้ฟ้อง คดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงอุทธรณ์คำสั่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายได้พิจารณาวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งเทศบาลให้ชดใช้ค่าสินไหม ทดแทนความรับผิดชอบทางละเมิดและเพิกถอนหนังสือกรมบัญชีกลาง ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุด พิจารณาคำสั่งเทศบาลตำบลดอนหญ้านางที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงินจำนวน ๒๕,๓๗๒.๐๔ บาท ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ศาลเห็นว่า การออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่สำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานีมีหนังสือชี้มูลผลการตรวจสอบงานโครงการพัฒนาและปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมหนองเลิงของเทศบาลตำบลดอนหญ้านาง จำนวน ๒ โครงการ ว่า ผู้ฟ้องคดีใน ฐานะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานทั้งสองสัญญาไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญา ทำให้เทศบาล ได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหัวหน้าของเทศบาลตำบลดอนหญ้านาง จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

สำหรับประเด็นที่ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจรับงานจ้าง ไม่เป็นไปตาม ข้อกำหนดในสัญญา ทำให้เทศบาลตำบลได้รับความเสียหายหรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๖๕ ของระเบียบพัสดุฯ ซึ่งกำหนดให้มีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์ แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาทุก สัปดาห์ และตรวจรับงานให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาด้วย แต่ข้อเท็จจริงตามหลักฐานรายงานผลการควบคุมงานก่อสร้างทั้งสองสัญญาปรากฏว่า ไม่มีการรายงานผลการ ดำเนินงานในส่วนของงานถมลูกรังตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ กำหนดปริมาณ การถมลูกรังจำนวน ๑,๑๐๐ ลูกบาศก์เมตร และสัญญาจ้างเลขที่ ๑๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๕ ที่กำหนดปริมาณถมดินลูกรังจำนวน ๔,๕๕๐ ลูกบาศก์เมตร แต่อย่างไรก็ตาม ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าผู้ควบคุม

งานได้ปิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื่องงานก็ตาม แต่หากผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจสอบรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน ก็ควรจะทราบในส่วนองงานถมลูกรังไม่เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา ซึ่งยังสามารถป้องกันความเสียหายได้ทัน นอกจากนั้น ในการตรวจรับงานก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีและกรรมการตรวจการจ้างได้ทำการตรวจสอบผลงานก่อสร้างภายหลังจากที่ผู้รับจ้างส่งมอบงานแล้ว โดยตรวจสอบเพียงลักษณะภายนอกของถนนด้วยการวัดเฉพาะความกว้าง ความยาว ความสูง และผู้ฟ้องคดียังได้ยอมรับว่าไปตรวจสอบผลงานก่อสร้างเฉพาะสัญญาจ้างเลขที่ ๑๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ เพียงสัญญาเดียว กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามระเบียบพัสดุฯและไม่รักษาผลประโยชน์ทางราชการ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้ทางราชการเสียหายจากการที่ต้องจ่ายเงินค่าจ้างสูงเกินกว่าเนื่องาน ถือเป็นการกระทำละเมิดต่อเทศบาลตำบลดอนหญ้านาง ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่เทศบาลตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

สำหรับข้ออ้างในชั้นอุทธรณ์ในทำนองที่ว่า เมื่อได้พิจารณางานตามโครงการทั้งสองสัญญาแล้ว สัญญาดังกล่าวมิใช่มีแต่เพียงงานด้านการถมดินลูกรังเท่านั้น แต่ยังมีงานทางด้านอื่นๆ ที่รวมอยู่ในสัญญาทั้งสองฉบับแม้งานในส่วนที่เป็นการถมดินลูกรังขาดหายไป แต่ก็มีส่วนอื่นที่กระทำขึ้นตามวัตถุประสงค์ของสัญญาเป็นการทดแทนกัน และเมื่อนำมาคำนวณเป็นปริมาณเงินที่ต้องจ่ายให้แก่คู่สัญญาก็ไม่เกินมูลค่าที่ต้องจ่ายตามความเป็นจริง ดังจะเห็นได้ว่าคู่สัญญาของทั้งสองสัญญาได้ก่อสร้างงานที่สูงกว่างานที่ได้กระทำจริง และโดยพื้นที่ก่อสร้างถนนตามสัญญาทั้งสองฉบับถูกน้ำกัดเซาะดิน ช่วงผู้ควบคุมงานก่อสร้างต้องแก้ไขและป้องกันผลที่เกิดจากน้ำกัดเซาะดินฐานรากของถนน จึงได้ทำการแก้ไขโดยใช้ดินถมบดอัดเป็นพื้นถนนให้มีความหนาแน่นมากขึ้นกว่าเดิม ทำให้ถนนมีความแข็งแรงมากขึ้นกว่าการใช้แต่เพียงดินลูกรังที่ไม่สามารถต้านทานการกัดเซาะของน้ำได้เท่ากับดินถมบดอัด จึงต้องลดปริมาณดินลูกรังตามควรแก่กรณี ซึ่งเป็นการแก้ไขงานที่ถูกต้องตามหลักวิชาการช่างแล้ว กรณีไม่ได้ทำให้เทศบาลตำบลได้รับความเสียหาย และการแก้ไขรายละเอียดของการก่อสร้างดังกล่าวเป็นการกระทำที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสัญญาก่อสร้างเดิม จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า แบบรูป รายละเอียดการก่อสร้าง ซึ่งมีการกำหนดประเภทวัสดุที่ต้องใช้และจำนวนหรือขนาดของวัสดุที่ต้องใช้ในแต่ละประเภทที่แตกต่างกันไปนั้น ถือเป็นสาระสำคัญของสัญญาที่เกี่ยวข้องกับความแข็งแรงมั่นคงของโครงสร้างตามสัญญา แม้การสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนงานจ้างนั้น ผู้ควบคุมงานสามารถดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควรและตามหลักวิชาการช่าง แต่การสั่งให้กระทำการดังกล่าวต้องเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา โดยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงวัสดุก่อสร้างดังกล่าวแล้ว กลับไม่มีการรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทันทีตามข้อ ๖๖ (๑) ของระเบียบพัสดุฯ ประกอบกับสัญญาจ้างเลขที่ ๑๑/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นเงินตั้งจ่ายจากเงินอุดหนุนที่จะต้องรายงานเหตุผลความจำเป็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยก่อนดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญา ดังนั้น การที่ผู้ควบคุมงานก่อสร้างได้สั่งการให้ผู้รับจ้างทำการถมดินบดอัดพื้นถนนขึ้นล้งแทนการใช้ดินลูกรัง จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยสัญญาก่อสร้างและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมที่

ผู้ควบคุมงานรายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์ และตรวจรับงานให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ดังกล่าว อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ถือเป็นกรกระทำละเมิดต่อเทศบาล ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่เทศบาล อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย

๓. สารระความรู้ต่อต้านการทุจริต

แนวทางปฏิบัติในการรับของแถม เนื่องจากปัจจุบันหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ยังมีประเด็นข้อสงสัยถึงแนวทางการปฏิบัติกรณการรับของแถมว่า สามารถกระทำได้หรือไม่ อย่างไร หรือหากสามารถกระทำได้ จะต้องดำเนินการอย่างไร จึงจะไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ดังนี้

๑. หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างภายใต้พระราชบัญญัติฯ และกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามในพระราชบัญญัติฯ นี้ ทั้งนี้ ภายใต้ขอบเขตของงานหรือรายละเอียด คุณลักษณะเฉพาะของพัสดุของหน่วยงานของรัฐนั้น

๒. เมื่อดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามข้อ ๑ จนได้ผู้ชนะการจัดซื้อจัดจ้างหรือผู้ได้รับการคัดเลือกแล้ว หากผู้ยื่นข้อเสนอรายนั้นประสงค์ที่จะให้ของแถม และหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่า การรับของแถมดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อทางราชการก็สามารถรับของแถมได้ โดยผู้ยื่นข้อเสนอจะต้องมีหนังสือแสดงความจำนงในการบริจาคให้แก่หน่วยงานของรัฐ และให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานของรัฐนั้น ทั้งนี้ ในการรับของบริจาคดังกล่าวหน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตรวจรับพัสดุ และให้นำพัสดุลงบัญชีหรือทะเบียนเพื่อควบคุม ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ด้วย